

Social- og boligministeriet

Sendt via e-mail til jurint@sm.dk, lla@sm.dk og anbmo@sm.dk

Dato: 20. februar 2025

Navn: Thomas Gruber

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om socialtilsyn, lov om social service, barnets lov og lov om behandlings- og specialundervisningstilbud til børn og unge (Mere risikobaseret socialtilsyn, regelforenklinger m.v.)

Lev fremsender hermed høringssvar på ovenstående lovforslag.

1. Indledning

Vi anser forslaget for at være vidtgående og forudser, at det vil få meget alvorlige konsekvenser for beskyttelsen, retssikkerheden og vilkårene for et stort antal sårbare og udsatte børn, unge og voksne, herunder ikke mindst mennesker med udviklingshandicap, som er Levs målgruppe.

Vi opfordrer til, at regeringen trækker forslaget tilbage og indleder en proces om eventuelle ændringer af socialtilsynet med reel inddragelse af repræsentanter for de borgere, som berøres, samt af socialfaglig ekspertise på området. En sådan proces har ikke fundet sted forud for dette lovforslag, hvilket vi mener er kritisabelt – både i forhold til en mangeårig tradition på socialområdet og i forhold til Danmarks forpligtelser efter FNs handicapkonvention.

Efter Levs vurdering udgør de ændringer, som følger af lovforslaget, en meget væsentlig forringelse af beskyttelsen og retssikkerheden for mennesker med handicap i botilbud omfattet af socialtilsynet.

Det egentlige formål med forslaget synes at være at sænke kvaliteten af den indsats, som ydes disse borgere. Og det vil efter Levs opfattelse også blive konsekvensen. Flere mennesker med udviklingshandicap vil opleve forringede vilkår og livskvalitet, øget risiko for overgreb i længere tid, samt færre muligheder for inklusion, opretholdelse af sociale relationer og meningsfuld aktivitet og beskæftigelse.

Lovforslagets de facto målsætning om at forringe vilkår og beskyttelse af borgere i botilbud mv. fremgår mest tydeligt i indførelsen af en såkaldt binær vurderingskala som erstatning for

den nugældende 5 trins skala – samt af beskæringen af tilsynets kvalitetsmodel fra 7 til 5 temaer.

I relation til vurderingsskalaen angives det, at hensigten med den nye tilsynsmodel er, at tilsynet fremadrettet kun skal bidrage til at opretholde *”den fortsatte kvalitet i tilbuddet, men ikke til at udvikle kvaliteten i tilbuddet ud over, hvad der vil være nødvendigt for godkendelsen”*. Altså en tydelig målsætning om at give sociale tilbud (samt driftskommuner og visiterende kommuner) incitament til ’lige at klare skærene’ med så lav kvalitet som overhovedet muligt.

I relation til kvalitetsmodellen er der i bemærkningerne til forslaget ingen redegørelse for, hvorfor netop temaerne: *”Uddannelse og beskæftigelse”* og *”Selvstændighed og relationer”* skal udgå af modellen – og dermed ikke længere være temaer som tilsynet skal fokusere på. Det konstateres blot, at det vurderes at være *”hensigtsmæssigt”* at gå fra 7 til 5 temaer.

De afledte konsekvenser af, at netop disse to temaer udgår af modellen, vil efter Levs opfattelse være alvorlige for mange mennesker med udviklingshandicap i botilbud. Det er netop de to temaer i modellen, som mest entydigt fokuserer på kernen i den sociale og pædagogiske indsats. Ved at lade dem udgå, signaleres en meget klar nedprioritering af netop denne del af indsatsen i tilbuddene, hvilket er ekstremt alvorligt og meget bekymrende.

Det er beskæmmende, at det er kommet dertil i social- og handicappolitikken, at et enøjet og kortsigtet ønske om at nedbringe udgifterne, sker ved så omfattende svigt af ekstremt sårbare og hjælpeløse mennesker, der her lægges op til.

Det gør svigtet endnu mere beskæmmende, at de ansvarlige politikere i regeringen og i aftalepartierne forsøger at skjule, at det forholder sig sådan, ved at pakke de omfattende forringelser ind i tomme påstande om, at man med forslaget *”styrker”* whistleblowerordningen, at et risikobaseret tilsyn vil fokusere på det, som har betydning, og at det personrettede tilsyn *”præciseres”*.

2. Generelle bemærkninger

Der er behov for politisk ærlighed om rammeaftalen

Lovforslaget udspringer af den handicappolitiske rammeaftale fra maj 2024. Heri angives det blandt andet, at det overordnede formål med aftalen er *”...at sikre en faglig og økonomisk bæredygtig*

udvikling af handicapområdet af høj kvalitet med fokus på forebyggelse, udvikling og trivsel samt at understøtte mennesker med handicap i at deltage i samfundet."

Med dette udkast til forslag – samt alle øvrige forslag, der indtil videre er udmøntet fra rammeaftalen – kan det konstateres, at regeringen og aftalepartierne helt har valgt at se bort fra ambitionerne om *"høj kvalitet", "forebyggelse, udvikling og trivsel"* og *"at deltage i samfundet"*.

Alle hidtidige konkrete forslag fra rammeaftalen har udelukkende handlet om udvidet adgang til magtanvendelse og indgreb, svækket retssikkerhed og beskyttelse, forringet handicap-kompensation, og indskrænkning af rettigheder for mennesker med handicap.

I Levs øjne er det derfor ikke rimeligt, at rammeaftalens indgreb og forringelser søges sminket med florumvundne – men tomme – forsikringer om 'høj kvalitet, trivsel og udvikling'.

Vi opfordrer regeringen – og i høj grad også aftalepartierne – til at være mere ærlige om det egentlige formål med initiativerne i rammeaftalen, herunder også om dette forslag om socialtilsynet.

Forslagets begrundelser

Nærværende lovforslag er på lange strækninger kendetegnet ved samme uærlige udlægning af det egentlige formål med de foreslåede forringelser af socialtilsynet.

Uden nogen form for belæg henviser forslaget bemærkninger eksempelvis til *"erfaringer"* der skulle vise, at det kun er en lille del af tilbud og plejefamilier, hvor der [af tilsynet] konstateres problemer, og hvor der ikke er den nødvendige kvalitet (side 8).

Bemærkningerne indeholder ingen nærmere redegørelse for, hvad der menes med *"en lille del"* eller med *"problemer"*, ligesom der ikke er nogen angivelse af, hvor disse erfaringer stammer fra. Det angives dog, at 98 pct. af tilsynsbesøgene *"ikke fører til reaktioner m.v., at tilbud og plejefamilier generelt har en høj kvalitet"*.

Vi tillader os at antage, at *"reaktioner m.v."* henviser til påbud og skærpet tilsyn, hvilket er de to ultimative reaktioner som socialtilsynet har til rådighed. Disse reaktioner finder kun anvendelse i sjældne og meget alvorlige situationer.

Derfor er det en misvisende og falsk påstand, når de 2 pct. af tilbuddene med skærpet tilsyn og påbud anvendes som grundlag for

at påstå, at der kun er *"problemer"* i meget få tilbud, og at tilbuddene generelt er af *"høj kvalitet"*.

I Lev ser vi hvert år et stort antal tilsynsrapporter om tilbud for mennesker med udviklingshandicap. I langt de fleste af disse rapporter konstaterer tilsynet alvorlige problemer med den faglige kvalitet, borgernes trivsel og udvikling, sundhedsrisiko mv., Men det er kun i få af disse tilfælde, hvor tilsynet vælger at udstede påbud eller skærpet tilsyn.

De 2 pct., hvor der udstedes skærpet tilsyn eller påbud, kan således højest anvendes som indikator for hvor ofte, der er tale om helt grundlæggende og endog meget alvorlige og kritisable forhold for borgerne i tilbuddet. Og her er 2 pct. faktisk på ingen måde et ubetydeligt niveau, sådan som forslagets bemærkninger forsøger at få os til at tro.

Det hævdes ligeledes i de indledende bemærkninger til forslaget, at man ønsker at *"lette tilsynstrykket"* således, at medarbejderne i tilbud og plejefamilier *"i højere grad kan anvende deres ressourcer på de borgernære opgaver"*.

At ressourcerne i højere grad vil blive anvendt til borgernære opgaver som følge af de foreslåede ændringer, er uden belæg. Dette indrømmes da også senere i forslaget bemærkninger, hvor det fremgår, at kommunerne lige såvel kan vælge at gennemføre besparelser i tilbuddene – og således ikke prioritere borgernære opgaver (side 38).

Indførelsen af *"en mere risikobaseret tilgang"* samt en påstået *"stærkelse af whistleblowerordningen"* udgør en central del af forslagets retfærdiggørelse af de generelle og meget omfattende nedskæringer på tilsynet.

Det hævdes således, at der vil ske en *"stærkelse"* af socialtilsynets whistleblower ordning idet der indføres en 5-dages frist for tilsynets behandling af en henvendelse. Denne såkaldte styrkelse udgør næppe nogen reel ændring, idet det så vidt vi er bekendt i vidt omfang afspejler den eksisterende praksis i tilsynene. Alligevel forsøges denne 5-dages frist præsenteret som en forbedret beskyttelse.

Det samme gør sig i øvrigt gældende for den såkaldte 'præcisering' af handlekommunens personrettede tilsyn. Denne "præcisering" indeholder reelt ingen styrket beskyttelse af borgerne, idet der er

tale om en bekræftelse af eksisterende forpligtelser for kommunerne.

Beskrivelsen af den risikobaserede tilgang i lovforslaget er mest at betegne som en luftig og ukonkret ambition. Bortset fra nogle løse overvejelser over hvad man *kunne* lægge vægt på, så er udviklingen af kriterierne i en risikobaseret screening overladt til socialtilsynene.

Intet sted i forslaget foretages nogen vurdering af hvor mange tilbud/hvor stor en andel, der forventes at blive omfattet af risikobaseret tilsyn. Eneste kilde til en skønsmæssig – og meget indirekte – vurdering af dette helt afgørende forhold er forslagets angivelse af den økonomiske ramme. Her forudsættes en samlet beskæring af tilsynet på hele 30 pct., hvilket naturligvis efterlader meget få ressourcer i tilsynet til prioriteringen af de risikobaserede tilsyn.

Lev anbefaler derfor at der i forslagets bemærkninger, som minimum foretages en vurdering af, hvor mange tilbud og plejefamilier, der årligt kan forventes at blive omfattet af risikobaserede tilsyn.

Lovforslagets konsekvenser for borgerne

Forslaget er helt uden redegørelser for, hvilke konsekvenser ændringerne vil have for børn, unge og voksne i tilbud omfattet af socialtilsynet. Ikke et eneste sted redegøres der for, hvorvidt og på hvilken måde, markant færre tilsyn, binær vurderingsskala eller en reduceret kvalitetsmodel kan tænkes at have konsekvenser for børn, unge og voksne med handicap, sårbare og anbragte unge, socialt udsatte voksne, m.fl.

Det finder vi er både bemærkelsesværdig og stærkt problematisk. Det efterlader det bekymrende indtryk, at vilkår, rettigheder og beskyttelse af borgerne har haft en helt marginal betydning i arbejdet med forslaget.

Hvis ministeriet ikke finder, at forslaget vil få direkte eller afledte konsekvenser for borgere i tilbud omfattet, bør der i bemærkningerne redegøres for, hvorfor dette ikke er tilfældet og hvilket belæg, der er for denne vurdering.

De forudsatte økonomiske gevinster

Det fremgår af lovudkastet, at ændringerne i socialtilsynet dels vil indebære besparelser på selve socialtilsynene, dels på driften af de sociale tilbud, som er omfattet af tilsynet, og dermed for kommunerne, der betaler for indsatsen.

Besparelserne på selve tilsynet opgøres til samlet 62 mio. kr. årligt, mens de afledte besparelser for de sociale tilbud blot angives at være af væsentligt omfang.

Besparelserne på selve tilsynet vil naturligvis blive realiseret. Dette vil formentlig også gøre sig gældende for besparelserne i de sociale tilbud – og dermed i kommunernes økonomi. Men der vil med stor sikkerhed kun være tale om relativt kortsigtede besparelser.

Lev vurdering er således entydigt, at man i løbet af et par år eller fire vil se stigende udgifter i de sociale tilbud, som følge af de ændrede tilsynsregler. Et svagt risikobaseret tilsyn, tilsyn hvert tredje år, binær vurderingsskala samt en forringet kvalitetsmodel (samt nyligt lempede regler for magtanvendelse) vil tilsammen betyde, at vi over de kommende år vil se yderligere stigning i mistrivsel, flere overgreb og mere omsorgssvigt i tilbuddene.

Denne udvikling er først og fremmest et skammeligt svigt af ekstremt sårbare mennesker. Men det er også en udvikling, som vil få afledte konsekvenser for kommunernes økonomi på området.

Stigende mistrivsel blandt beboere i botilbud vil medføre flere konflikter, flere voldsomme episoder, dårligere arbejdsmiljø, yderligere rekrutteringsudfordringer (listen kan desværre fortsættes). Og dette vil også indebære flere 'katastroferedninger' i form af særligt omfattende og komplekse – og dermed ofte særligt dyre – enkeltsager.

Som konsekvens af en længere årrække med betydelige besparelser i botilbud kan vi konstatere, at en sådan udvikling allerede er i gang på området (jf. blandt andet afdækning fra Komponent "Botilbud til over 2 mio. kr", 2023). Dette lovforslag vil yderligere intensivere bevægelsen i retning af stadig flere særligt komplekse og dyre indsatser.

3. Specifikke bemærkninger

Risikobaseret tilsyn

I Lev finder vi det relevant at overveje, hvordan der kan etableres en mere risikobaseret tilgang i Socialtilsynet. Og Lev havde gerne deltaget i drøftelser herom med henblik på udviklingen af relevante kriterier for risiko mv. Trods løfter om det modsatte har regeringen imidlertid ikke ønsket en sådan involvering, hvilket vi som nævnt finder stærkt kritisabelt.

Lev mener, at det er stærkt problematisk, at indførelsen af et risikobaseret tilsyn sker som led i en massiv besparelse på det generelle tilsyn, herunder væsentlige forringelser i tilsynsfrekvensen, vurderingsskala og kvalitetsmodellen.

Det risikobaserede tilsyn bliver herved ikke en styrkelse af beskyttelsen af de mest sårbare borgere, men snarere et tiltag, som skal dække over de omfattende forringelser, som generelt gennemføres.

Lovforslaget indeholder ikke klare kriterier for, hvad tilsynene skal lægge til grund for vurderingen af særlig risiko, ligesom det er uklart hvilke data tilsynene skal basere deres løbende risikovurderinger på – bortset fra en marginalt præciseret whistleblowerordning samt overordnede overvejelser om særlig sårbarhed i målgruppen, antallet af magtanvendelser mv.

Arbejdet med udviklingen af kriterier for det risikobaserede tilsyn burde være foretaget inden lovændringen således, at der politisk var er rimeligt grundlag at tage stilling på baggrund af. Den nærmere karakter af risikomodellens kriterier er således et helt afgørende for vurderingen af i hvilket omfang beskyttelsesbehovet imødekommes. Tilsvarende ville en mere præcis risikomodel have været anvendt som grundlag for vurdering af, hvor mange tilbud der fremadrettet vil være omfattet af det risikobaserede tilsyn.

Whistleblowerordningen

Det fremgår af forslagens bemærkninger om den påståede styrkelse af socialtilsynets whistleblowerordning, at denne ændring "... skal ses i tæt sammenhæng med forslaget om et mere risikobaseret tilsyn, da henvendelser til whistleblowerordningen om bekymrende forhold i tilbud og plejefamilier vil blive en vigtig del af socialtilsynets risikobaserede tilgang"

Videre anføres det, at det er en forudsætning for den risikobaserede tilgang, at der sker en styrkelse af whistleblowerordningen samt en præcisering af kommunernes forpligtelser i forhold til det personrettede tilsyn – blandt andet for at imødegå risikoen for, at "socialtilsynet ikke får kendskab til eller først for sent får kendskab til problemer i et tilbud eller en plejefamilie."

Lev er meget enige i, at risikoen for at socialtilsynet ikke får kendskab –til 'problemer i et tilbud' øges betragteligt med de foreslåede ændringer i lovforslaget.

Vi anser imidlertid den såkaldte 'styrkelse' af whistleblowerordningen samt 'præciseringen' af det personrettede tilsyn for at være uden nævneværdig betydning i den forbindelse. Ændringerne er i sig selv rimelige og relevante, men der er først og fremmest tale om justeringer, der tydeliggør en eksisterende praksis. At det skulle få nogen reel betydning for, om socialtilsynet får de nødvendige oplysninger – og får dem på rette tid – er der imidlertid ikke noget belæg for at antage.

Lev mener, at socialtilsynets whistleblowerordning er vigtig, idet den hidtil har udgjort en *supplerende* kilde til tilsynets informationer om forhold i tilbuddene. Men vi finder det risikabelt at baserer en afgørende del af tilsynsvirksomheden på henvendelser til whistleblowerordningen.

Meget store dele af Levs målgruppe har hverken kommunikative eller kognitive forudsætninger for at gøre brug af whistleblowerordning, ligesom mange ikke vil turde sige fra og rette henvendelse, selvom de blev udsat for vold, overgreb, nedværdigende behandling og lignende. Hertil kommer, at mellem 1/4 og 1/5 af Levs målgruppe er uden kontakt til pårørende eller andre, som ellers ville kunne bistå dem i forbindelse med en henvendelse til en whistleblowerordning.

For denne gruppe borgere i sociale tilbud vil det naturligvis være helt uden betydning, at det lovfæstes, at socialtilsynet skal behandle henvendelser til whistleblowerordningen inden for 5 arbejdsdage. Men det vil det antageligt også være for stort set alle andre.

Det fremgår desuden af forslaget, at socialtilsynene fremadrettet kan orientere det tilbud, der er foretaget en whistleblowerhenvendelse om. Orienteringen skal alene være om det overordnede tema for henvendelsen.

Lev er skeptisk over for denne ændring, idet det ikke fremgår, at orienteringen af tilbuddet forudsætter, at henvenderen har givet sit samtykke til denne orientering. Vi antager således, at tilsynet kan vælge at orientere et tilbud selvom en henvender eksplicit, har frabedt sig dette.

Vi mener, at denne ændring indebærer en risiko for at nogle borgere – særligt beboere i botilbud eller deres pårørende – vil være tilbageholdende med at henvende sig af frygt for at tilbuddet indirekte vil kunne identificere eller mistænke, hvem henvenderen er.

Vi foreslår derfor, at orienteringen af et tilbud om en whistleblowerhenvendelse fortsat betinges af samtykke fra henvenderen, uagtet at orienteringen har overordnet karakter.

Krav til vurdering af tilbuddenes kvalitet

Det fremgår af lovforslaget, at temaerne "selvstændighed og relationer" samt "uddannelse og beskæftigelse" fjernes fra socialtilsynets kvalitetsmodel.

Denne ændring er alene begrundet med, at ministeriet finder det 'hensigtsmæssigt', at modellen har 5 temaer i stedet for 7. Der er derimod ingen begrundelse – overhovedet – for hvorfor det netop er disse to temaer, som foreslås at udgå af modellen.

Lev finder det stærkt bekymrende, at netop "selvstændighed og relationer" og "uddannelse og beskæftigelse" udgår af kvalitetsmodellen. Og vi anser det for misvisende at karakterisere det som en "justering" af modellen.

Det er de to temaer, som har det tydeligste og mest entydige fokus på kvaliteten i den socialfaglige og pædagogiske indsats, der skal ydes for at understøtte borgerens udvikling, relationer til lokalsamfund, familie og venner, samt en hverdag med meningsfuld aktivitet og beskæftigelse.

Med fjernelsen af "selvstændighed og relationer" og "uddannelse og beskæftigelse" sendes et ekstremt problematisk signal til de sociale tilbud omfattet af tilsynet om, at indsatser med denne type formål ikke længere bør prioriteres. Signalet er, at kvalitet i disse indsatser ikke længere er noget, som interesserer tilsynet nævneværdigt og ikke noget, som har betydning for om et tilbud kan godkendes eller ej.

Denne udvikling vil få alvorlige konsekvenser for mange af de mest sårbare voksne med udviklingshandicap, herunder personer med komplekse og multiple funktionsnedsættelser. En hverdag med miljøskifte og meningsfuld aktivitet og beskæftigelse har fuldkommen afgørende betydning for disse borgeres livskvalitet og udviklingsmuligheder. Det samme gælder indsatsen for at understøtte etableringen og understøttelsen af sociale relationer med familie og venner, inklusion i nærmiljøet mv.

Nedprioriteringen af netop "selvstændighed og relationer" og "uddannelse og beskæftigelse" vil indirekte indebære endnu et yderligere skub i retning af den institutionalisering af mennesker med udviklingshandicaps tilværelse, som vi desværre ser adskillige

initiativer i retning af i disse år (særligt, og senest med den handicappolitiske rammeaftale).

Konsekvenserne risikerer at blive yderligere isolation, pacificering og institutionalisering af en gruppe mennesker, som i forvejen ikke har mange muligheder i hverdagen.

Det er stærkt problematisk – og uværdigt for et land som Danmark.

Lev mener, at kvalitetsmodellens eksisterende temaer skal fastholdes. Hvis ændringen opretholdes, bør lovforslaget forsynes med en redegørelse for, hvorfor netop disse to temaer er valgt, samt hvad ministeriet vurderer vil være de direkte og afledte konsekvenser af ændringen, herunder også for borgerne i tilbuddene.

Den binære skala

Det fremgår af forslaget at *“...vurderingen af tilbuddets eller plejefamiliens kvalitet fremover blive vurderet efter en binær score, opfyldt/ikke-opfyldt, i stedet for efter en femtrins-skala.”*

Målet med ændringen angives blandt andet at være at socialtilsynenes rapporter fremover skal *“... fokusere på forhold, der har reel betydning for tilbuddet eller plejefamiliens mulighed for at opretholde godkendelsen”*

Målet er med andre ord at få skabt en praksisændring i sociale tilbud for sårbare børn og unge samt for børn, unge og voksne med handicap, hvor det faglige ambitionsniveau blandt ledere og medarbejdere kun er fokuseret på akkurat at undgå at socialtilsynet fratager tilbuddet sin godkendelse.

Det hævdes i bemærkningerne, at man ønsker, at tilbuddene *“i stedet fokuserer ressourcerne på at levere kvalitet i den daglige, borgernære indsats”*. Men der er ingen sandsynliggørelse i forslaget af, at dette vil være effekten. Som nævnt tidligere er der tværtimod en forventning om, at kommuner og tilbud vil gennemføre besparelser som følge af det ‘lavere tilsynstryk’, som den binære vurderingsskala er en del af.

Efter Levs vurdering øger den binære vurderingsskala også risikoen for omsorgssvigt, overgreb og uværdig behandling af borgere i tilbuddene betragteligt. Det vil i sig selv betyde, at sociale tilbud tilskyndes til at ‘køre på kanten’ af en fratagelse af tilladelsen, hvilket vil føre til en væsentlig stigning i antallet af alvorlige ‘skandalesager’ – og deraf afledte behov for omfattende

genopretningsindsatser fra kommunerne. En udvikling, som med stor sikkerhed vil indebære store økonomiske omkostninger.

Den binære vurderingsskala vil desuden indebære, at omverdenen – herunder både pårørende, drifts- og handlekommuner – i mange flere tilfælde end hidtil, først får kendskab til problematiske forhold i et socialt tilbud, når situationen er kørt helt af sporet, og tilsynet skrider til sanktioner i form af skærpet tilsyn og fratagelse af godkendelsen.

Denne udvikling vil naturligvis først og fremmest være et svigt af borgerne i disse tilbud. Men det må desuden antages at virke negativt på kommunernes vilkår, idet der oftere vil opstå situationer, hvor et lukket tilbud påvirker kommunernes forsyningsforpligtelse.

Koordinering af tilsynet

Regeringen har besluttet at nedlægge den såkaldte auditfunktion i Socialstyrelsen, hvilket er trådt i kraft pr. 1. januar 2025. Denne funktion havde til opgave at sikre tværgående koordinering mellem tilsynene, herunder sikre en mere ensartet praksis.

Som det fremgik af Levs hørings svar på nedlæggelsen af auditfunktionen (11. oktober 2024) vurderer vi, at det *”både kan få væsentlige negative konsekvenser for kvalitet og ensartethed i tilsynsvirksomheden, for den lokale politiske og administrative opmærksomhed på udfordringer på området. Og i sidste ende også for kvaliteten af den indsats, som ydes til sårbare og udsatte grupper”*

Denne vurdering er uændret med dette forslag, idet den foreslåede præcisering af socialtilsynenes koordineringsforpligtelse ikke vil imødegå disse negative konsekvenser. Det fremgår da også af lovforslaget, at ændringerne *”vil tydeliggøre og understrege den pligt, som allerede i dag på hviler socialtilsynene”*, men ikke vil *”medføre ændringer i forhold til kravet om, at socialtilsynet i relevant omfang skal koordinere med andre myndigheder og tilsyn.”*

Forslaget indebærer således en fortsat svag og ukoordineret praksis mellem socialtilsynene, hvilket vil være skadeligt for tværgående læring, national viden om udviklingen i tilbud og koordinering.

4. Afslutning

Lev opfordrer som nævnt indledningsvis til, at regeringen trækker forslaget tilbage, og at der sker ordentlig involvering af aktører på

området, herunder repræsentanter fra de borgere, som berøres af ændringer i socialtilsynet.

Med venlig hilsen

Anni Sørensen
Landsformand